

A Döntőbizottság D.527/24/2025. számú határozata

A jogorvoslat alapjául szolgáló tényállás

Az ajánlatkérő 2025. július 5. napján a Kbt. Harmadik Része – a Kbt. 112. § (1) bekezdés b) pontja – szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított takarítási feladatok tárgyában.

Az ajánlatkérő a felhívás II.2.5) pontja alapján az ajánlatokat a Kbt. 76. § (2) bekezdés c) pontja szerint, a legjobb ár-érték arányt megjelenítő szempont alapján kívánta értékelni, melynek keretében az ajánlati ár mellett minőségi szempontként a szerződés teljesítésében részt vevő és kötelezően előírt 1 fő tisztítás-technológiai szakmunkáson felüli tisztítás-technológiai szakmunkások létszámát (0-3 fő) kívánta értékelni.

Az ajánlatkérő a felhívás II.2.3) pontjában a teljesítés kapcsán hét budapesti helyszínt jelölt meg, a felhívás II.2.7) pontjában pedig a szerződés kezdő és befejező időtartamát 2025. szeptember 1. – 2026. augusztus 31. napjában határozta meg.

Az ajánlatkérő a felhívás III.1.3) pontjában a műszaki, illetve szakmai követelmények között, az M2) pontban előírta legalább 1 fő tisztítás-technológiai/takarító szakmunkás bemutatását, aki minimum 3 éves szakmai gyakorlattal rendelkezik középületen és/vagy irodaépületen végzett takarítási feladat végzésében. Az ajánlatkérő mindezek mellett kérte azoknak a szakembereknek a megnevezését, képzettségének és szakmai tapasztalatának ismertetésével, akit az ajánlattevő a teljesítésbe be kíván vonni. Ennek igazolása körében kérte csatolni a szakember iskolai végzettségét igazoló dokumentum egyszerű másolatát; a szakember saját kézzel aláírt szakmai önéletrajzát, melyben kérte szerepeltetni a szakmai tapasztalatot, gyakorlati időt év/hó/nap megjelölésével; illetve kérte a szakember rendelkezésre állási nyilatkozatának meglétét, miszerint az ajánlattevő nyertessége esetén személyesen részt vesz a teljesítésben.

Az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentációban az ajánlatok értékelése körében rögzítette, hogy a felolvasólapon az ajánlati árat a rendszeres takarítás óradíja – (nettó) HUF /fő/óra; az évi egyszeri nagytakarítás díja – (nettó) HUF/alkalom; valamint az alternatíva esetén a rendszeres takarítás óradíja – (nettó) HUF /fő/óra szerinti megbontásban kéri feltüntetni.

Az ajánlattételi határidőre a kérelmező mellett az egyéb érdekelt nyújtott be ajánlatot, melynek keretében az egyéb érdekelt a szerződés teljesítésében résztvevő és az értékelési szempont körében bevonni kívánt, a kötelezően előírt 1 fő tisztítás-technológiai szakmunkáson felüli tisztítás-technológiai szakmunkásokat ismertette, melynek körében megjelölte, hogy az értékelési szempont tekintetében D. A., B. E. és F. A. szakembereket kívánja bevonni. Mindezek mellett az M2.) alkalmassági követelmény keretében T. E. szakembert mutatta be, és ajánlatában akként nyilatkozott, hogy a szakember az egyéb érdekelttel munkaviszonyban áll. Az egyéb érdekelt az ajánlatkérői előírásnak eleget téve az ajánlata keretében bemutatott szakemberek tekintetében csatolta a végzettségüket igazoló dokumentumok másolati példányát, valamint a szakemberek rendelkezésre állását is tartalmazó szakmai önéletrajz szakemberek által aláírt példányát, mely a szakemberek személyes adatai tekintetében a szakemberek nevét és születési idejét tartalmazta lakcím feltüntetése nélkül.

Az ajánlatkérő az egyéb érdekelt tekintetében hiánypótlási felhívást bocsátott ki, melyben a Kbt. 138. § (2) bekezdésében és a Kbt. 142. § (1) bekezdésében foglaltak alapján felvilágosítás nyújtás keretében a szakemberek kapcsán személyekre lebontva a részvétel módjának ismertetését kérte.

Az egyéb érdekelt a felvilágosítást határidőben benyújtotta, melynek keretében rögzítette, hogy az értékelési szempont tekintetében D. A., B. E., és F. A. szakembereket, az alkalmasság körében T. E. szakembert kívánja igénybe venni. Ennek keretében D. A. és B. E. szakemberek a havi takarítás és nagytakarítás során takarítási feladatokat fognak ellátni, F. A. szakember a logisztikai feladatok, takarításhoz szükséges tisztítószerek kialakítása, humánerőforrás felvétel, helyettesítőként takarítási feladat végzését és nagytakarítási feladatokat fogja végezni, T. E. szakember pedig a heti, a napi, a havi és a nagytakarítási feladatok, munkafolyamatok megszervezésében, ellenőrzésében, illetve a nagytakarítási feladatok ellátásában fog részt venni.

Az ajánlatkérő az eljárást lezáró döntését (összegezés) 2025. augusztus 1. napján küldte meg az eljárás ajánlattevői részére, melynek tanúsága szerint az eljárás eredményes volt, nyertes ajánlattevőként az egyéb érdekelt került megnevezésre. Az ajánlatkérő az összegezésben a nyertes ajánlatot követő legkedvezőbb ajánlattevőt nem nevezett meg.

Az ajánlatkérő a kérelmező erre irányuló kérelmére iratbetekintést biztosított az egyéb érdekelti ajánlattal összefüggésben 2025. augusztus 7. napján. Tekintve, hogy a kérelmező a Kbt. 73. § (2) bekezdésének megsértését vélelmezte, ellenben a teljes ajánlati anyag megismerését kérte, az ajánlatkérő a Kbt. 45. § (1) bekezdésére tekintettel kizárólag a felvilágosításkérésre adott egyéb érdekelti válaszbba, illetve az értékelési szempont, valamint az alkalmassági követelmény tekintetében bemutatott szakemberekkel összefüggő nyilatkozatokba és iratokba engedte a betekintést.

A kérelmező az iratbetekintést követően 2025. augusztus 12. napján a jogorvoslati kérelemmel részben azonos tartalmú előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő, melyet az ajánlatkérő még aznap megválaszolt és azt teljes egészében elutasította.

A jogorvoslati eljárás

A kérelmező az előzetes vitarendezésének elutasítását követően 2025. augusztus 21. napján két kérelmi elemet tartalmazó jogorvoslati kérelmet terjesztett elő. A kérelmező mindkét kérelmi elem tekintetében a tudomszerzés időpontját az előzetes vitarendezésre adott ajánlatkérői válaszadás napjában jelölte meg, melynek alapja az iratbetekintés volt.

A kérelmező az 1. kérelmi elem körében az alkalmassági követelmények tekintetében bemutatott T. E. szakember kapcsán állította a Ptk. és az Mt. szerinti összeférhetlenségi körülmények fennálltát. A kérelmező a Kbt. 2. § (8) bekezdése mellett a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjából és a Kbt. 73. § (4) bekezdéséből vezette le, hogy a Ptk. 3:115. § (2) bekezdése és az Mt. 211. § (1) bekezdése irányadó a közbeszerzési eljárásokban, így álláspontja szerint nem lehet érvényes az az ajánlat, amely olyan jogviszony alapján keletkezett, melynek létrejötté gazdasági vagy munkajogi szempontból nem megengedett. Kifogásolta, hogy egyrészt az alkalmasság körében bemutatott szakember az egyéb érdekelt ügyvezetőjével rokon kapcsolatban áll, másrészt azt, hogy a szakember egy olyan debreceni székhelyű gazdasági társaságban ügyvezető, mely gazdasági társaság főtevékenysége az egyéb érdekelt főtevékenységével azonos. Így pedig az ide vonatkozó szabályok alapján az egyéb érdekelt és a vitatott szakember között nem állhat fenn semmilyen személyes munkavégzéssel érintett jogi kapcsolat. Meglátása szerint a Kbt. rendelkezései alapján nem elégséges, amennyiben az ajánlatkérő az ajánlatokat kizárólag a közbeszerzési eljárással kap-

csolatos jogi szabályozással veti össze, melyet véleménye szerint a Fővárosi Ítélőtábla 3.Kf.27.378/2007/4. számú ítélete is alátámaszt.

A kérelmező a 2. kérelmi elem körében az egyéb érdekelt ajánlati árának aránytalanul alacsony voltát állította, és kiemelte, hogy az iratbetekintés alkalmával jutott tudomására azon tény, miszerint az egyéb érdekelt által bemutatott szakemberek mindegyike (a szakemberek saját nyilatkozatai és az egyéb érdekelt nyilatkozata szerint) debreceni lakos. Így mind matematikailag, mind jogilag lehetetlen az egyéb érdekelt óradíja, mely alig haladja meg a munkáltatók alapvető bér- és járulék költségét, és tartalmazná a munkáltató utazási hozzájárulás költségét vagy a logisztika költségét. Előadása szerint az iratbetekintés alkalmával vált számára ismertté az egyéb érdekelt által bemutatott szakemberek személye, a megtekintett iratokból állapította meg, hogy a szakemberek debreceni lakosok, melyet T. E. szakember esetében a cégadatbázis is megerősít, és melyet további egy szakember esetében a Facebook-profil is alátámaszt. Minderre figyelemmel állította, hogy az iratbetekintés alkalmával vált számára maradéktalanul felismerhetővé az a tény, hogy az ajánlati árban igen jelentős utazási, esetlegesen a budapesti lakhatási költségek nem kerültek beépítésre, különösen úgy, hogy önmagából az ajánlatból nem derül ki, hogy a szakemberek tartózkodási helye Budapest lenne. Hangsúlyozta, hogy ettől függetlenül nem kizárólagosan a szakemberek debreceni illetősége miatt látja az egyéb érdekelt ajánlati árát aránytalanul alacsonynak, de ezen körülmény ismeretében vált számára mindez kétséget kizáróan egyértelművé. Kiemelte, hogy kezdetől fogva feltételezte az egyéb érdekelti ajánlati ár aránytalanul alacsony voltát, azt több szempontból, több költség figyelmen kívül hagyása miatt is megalapozatlannak látta, ezzel kapcsolatosan azonban kétségmentes megállapításokat csak az iratbetekintést követően tudott tenni. Jogorvoslati kérelmében mindezzel összefüggésben részletes számítási levezetést tett, melyben az egyéb érdekelti megajánlás aránytalanul alacsony voltát kívánta szemléltetni.

Az ajánlatkérő az 1. kérelmi elem körében a kérelmezői állásponttal szemben arra hivatkozott, hogy a kérelmezői előadás tekintetében az ajánlatkérő nem köteles és nem is jogosult ellenőrzést lefolytatni, a kérelmező által állítottak az egyéb érdekelt és a szakember közötti jogviszony jogsértő voltát nem eredményezik, és a gazdasági társaság és vezetője közötti jogvita harmadik személyek irányába nem bír relevanciával. Meglátása

szerint az ajánlatkérői vizsgálatra vonatkozó jogszabályi rendelkezések nem rendelkeznek arról, hogy az ajánlatkérőnek vizsgálnia kellene az ajánlattevő és az ajánlatban szereplő személyek által tulajdonolt cégek közötti kapcsolatot, különösen abban az esetben nem, amikor az adott cég semmilyen formában nem vesz részt az eljárásban. Hangsúlyozta, hogy az összeférhetlenségi szabályokat a Kbt. 25. §-a rögzíti, a Kbt. az összeférhetlenség szempontjából mögöttes jogszabályként a Ptk.-t és az Mt.-t nem említi, e tekintetben téves hivatkozási alapnak látta a Kbt. 2. § (8) bekezdésére történő utalást. A jogorvoslati eljárásban részvételi szándékát jelző egyéb érdekelt osztva az ajánlatkérői álláspontot arra is rámutatott, hogy az összeférhetlenségi szabályokat a Kbt. 25. §-a rögzíti, mely a Kbt. 2. § (7) bekezdésére tekintettel kógens, és mivel a Kbt. az összeférhetlenségi szabályok tekintetében eltérést nem engedélyez, így sem a Ptk., sem az Mt. rendelkezései nem alkalmazhatók az összeférhetlenség vizsgálatára.

Az ajánlatkérő a 2. kérelmi elem tekintetében eljárási kifogás keretében elsődlegesen a kérelem elkészítését állította. Az ajánlatkérő kiemelte, hogy helytelen a tudomásszerzés időpontjaként az iratbetekintésre hivatkozni, tekintettel arra, hogy egyetlen dokumentum sem tartalmazta a szakemberek lakóhelyét, eképpen a kérelmező olyan új, az árképzést illető információ birtokába nem került, melyről már a bontást vagy az összegezés megküldését követően nem értesült. Amennyiben pedig a szakemberek valóban debreceni lakóhellyel rendelkeznének, úgy az sem jelentené, hogy a munkavállalók 230 km távolságról fognak ingázni és tartózkodási helyük nem Budapesten lenne. Hangsúlyozta, hogy a szakemberek feltételezett debreceni lakóhelye nem alapozza meg azt sem, hogy az egyéb érdekelt ajánlati ára az utazási költséget nem tartalmazza. Kiemelte, hogy mindaddig, amíg az iratbetekintésre nem került sor, a kérelmező az egyéb érdekelt ajánlati árának alacsony voltát nem állította, emellett pedig a kérelmező semmilyen olyan dokumentum birtokába nem került, mely a tudomásszerzését az iratbetekintéshez kötné. Rámutatott, hogy a Facebook nem egy olyan nyilvános adatbázis, melyet az ajánlatkérőnek ellenőriznie kellene, emellett pedig hangsúlyozta, hogy a szakemberek lakóhelye a tárgyi eljárásban nem is mérvadó. Az egyéb érdekelt az ajánlatkérői álláspontot erősítette meg és kiemelte, hogy arra alapítani egy vállalat aránytalanul alacsony voltát, hogy a budapesti teljesítésben résztvevő szakember debreceni lakos, minden alapot nélkü-

löz, különösen úgy, hogy az ajánlat keretében becsatolt dokumentumok lakcímet nem tartalmaznak, és ez az értékelés során nem is bírt relevanciával. Emellett pedig egy debreceni lakcím sem jelentené, hogy a szakemberek 230 km távolságról fognak ingázni és tartózkodási helyük ne lehetne Budapesten.

A Döntőbizottság döntésében megjelenő főbb megállapítások

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelmet az 1. elemet érintően elutasította, a jogorvoslati eljárást a 2. kérelmi elem tekintetében – figyelemmel annak elkésztésére – megszüntette.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy az 1. kérelmi elem körében abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az ajánlatkérő jogsértő módon tekintett-e el az egyéb érdekelt ajánlatának érvénytelenné nyilvánításától, figyelemmel arra, hogy az ajánlatában, az alkalmassági követelmények kapcsán bemutatott szakember kapcsán – a kérelmezői előadás szerint – a Ptk. 3:115. § (2) bekezdése és az Mt. 211. § (1) bekezdése szerinti összeférhetlenség áll fenn.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy a jogalkotó a Kbt.-ben a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek kialakulásának megelőzését többek között az összeférhetlenségi helyzetek kezelésére vonatkozó szabályokkal kívánja biztosítani, amely rendelkezések a Kbt. 25. §-ában találhatóak. A Kbt. 25. § (1) bekezdése – mint a Kbt. 2. § (1)-(2) bekezdésében foglalt alapelvek konkrét jogszabályi rendelkezésben történő leképeződése – kötelezettségként írja elő az ajánlatkérő számára, hogy megelőzze, feltárja és szükség esetén orvosolja az összeférhetlenséget és a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzeteket. Rögzítette, hogy a jogalkotó nem határozta meg konkrétan, hogy az ajánlatkérőnek mikor mit kell tennie, hiszen minden eset más és más, így az ajánlatkérőnek az adott helyzetben kell döntenie arról, hogy milyen intézkedéssel tudja a sérelmet megelőzni, elhárítani.

A Döntőbizottság a jogorvoslati kérelem keretei között először a rendelkezésre álló közbeszerzési dokumentumokat tekintette át, melynek körében megállapította, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési dokumentumokban pontos meghatározást tett a tekintetben, hogy az ajánlatokat a Kbt. mely rendelkezései alapján veti vizsgálat alá. A közbeszerzési dokumentumokban sem közvetve, sem közvetlenül nem található utalás a Ptk. vagy az Mt. rendelkezéseinek figyelembevételére. Rögzítette,

hogy a rendelkezésre álló dokumentumok alapján emellett az is megállapítható volt, hogy az egyéb érdekelt az M2.) alkalmassági követelmények igazolása érdekében T. E. szakembert jelölte meg, mely szakember, az önéletrajzában rögzített adatok alapján az egyéb érdekelt, az E. és T. Kft., és további egy gazdasági társaság alkalmazásában áll. A céginformációs adatbázisból megállapítható volt emellett az is, hogy T. E. szakember az E. és T. Kft. vezető tisztségviselője, a cég székhelye Debrecenben található, főtevékenységi köre – az egyéb érdekeltéhez hasonlóan – általános épülettakarítás, illetve az egyéb érdekelt vezető tisztségviselője rokoni kapcsolatban áll T. E. szakemberrel. Áttekintve emellett az eljárásban részt vevő ajánlattevőket, a Döntőbizottság megállapította azt is, hogy E. és T. Kft. az eljárásban ajánlattevőként nem vett részt.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy a jogorvoslati eljárásban tisztázódott, hogy a kérelmező ugyan nem a Kbt. 25. §-a szerinti összeférhetlenséget állítja, azonban közvetett módon utalt arra, hogy az egyéb érdekelt és a szakembere közötti kapcsolat alkalmas lehet arra, hogy a versenyt negatív irányba befolyásolja. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a Kbt. kógcenciájából eredően az eljárásban érintett gazdasági szereplők összeférhetlenségét a Kbt. 25. §-a alapján szükséges vizsgálni, fontosnak tartotta rögzíteni, hogy a vonatkozásban a törvény nem tartalmaz rendelkezést – még utalás szintjén sem –, hogy a verseny tisztaságának sérelmét eredményező helyzetek között az ajánlatkérő kötelességgel tartozna a Ptk. és ezzel együtt az Mt. rendelkezései között megjelenő összeférhetlenségi szabályok vizsgálatára. Mindez pedig a Kbt. 2. § (8) bekezdéséből sem vezethető le, hiszen a hivatkozott joghely más szempontból utal a Ptk.-ra. E vonatkozásban megállapítása szerint az ajánlatkérő és az egyéb érdekelt is helytállóan hivatkozott arra, hogy a Kbt. 2. § (8) bekezdéséből nem következik a Ptk. kötelező alkalmazása a szerződéses kapcsolaton túlmutatóan. Mindezek alapján kiemelte, hogy a közbeszerzési eljárás szempontjából a Ptk. és az Mt. hivatkozott joghelyei nem minősülnek közbeszerzési jogi összeférhetlenségnek.

A Döntőbizottság rögzítette továbbá, hogy a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjából, illetve a Kbt. 73. § (4) bekezdéséből sem vonható le következtetés arra vonatkozóan, hogy a Ptk. és az Mt. rendelkezései között megjelenő összeférhetlenség a közbeszerzési eljárásban vizsgálandó, és erre vonatkozóan az ajánlat érvénytelensége megállapítható lenne. A Döntőbizottság ezzel összefüggésben elsődlegesen azt tartotta szükségesnek rögzíteni,

hogy a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjában megjelenő, mint egyéb érvénytelenségi kategória nem eredményezheti, hogy az ajánlatkérő bármely nem tetsző ok miatt érvénytelenséget állapítson meg, ugyanis az érvénytelenség mögött ez esetben a Kbt. 73. § (4)-(6) bekezdésében megjelenő vagylagos feltételrendszer teljesülése állhat. E ponton megtekintve a Kbt. 73. § (4) bekezdését pedig rögzítette, hogy nem vonható le azon következtetés, hogy azzal, hogy a Kbt. érvénytelenséget rendel alkalmazni abban az esetben, amennyiben az ajánlat nem felel meg azoknak a munkajogi követelményeknek, melyeket a jogszabályok előírnak, a jelen körülmények között alkalmazható lenne a kérelmező által hivatkozott Mt. 211. § (1) bekezdése. Egyrészt önmagában az Mt. szabályainak megsértése csak abban az esetben alapozhatja meg az ajánlat érvénytelenségét, amennyiben az adott szabály megsértése egyben a Kbt. előírásait is sérti, másrészt a kérelmező által feltételezett jogsértő állapot harmadik személy tekintetében nem mérvadó. Önmagából a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontjából pedig nem vonható le következtetés arra nézve, hogy a Ptk. szabályai a közbeszerzési eljárásokban alkalmazandók lennének – még a Kbt. 73. § (4) bekezdése szerinti példálózó felsorolás által sem.

A Döntőbizottság emellett – a kérelmező által megjelölt bírósági ítélettel (3.Kf.27.378/2007/4.) szemben – rámutat a Fővárosi Ítéltábla 3.Kf.27.005/2009/7. számú ítéletében foglaltakra, mely ítélet értelmében „a jogszabályoknak való megfelelés nem értelmezhető akként, hogy valamennyi releváns jogszabályi rendelkezés betartásának ellenőrzésére felhatalmazást kap az ajánlatkérő. Ez az alapelvek sérelmét jelentő értelmezés lenne, hiszen az ajánlattevőknek teljes biztonsággal tudniuk kell, milyen követelményeket kell teljesíteniük az érvényes ajánlattételhez. Így a jogszabályok alatt a Kbt. mellett azok a jogszabályok értendők, amelyeket maga az ajánlatkérő, mint figyelembe veendő jogszabályokat a kiírásban szerepeltetett.” Ezen ítéletből következően a Döntőbizottság kifejezett jelentőséget tulajdonított annak, hogy az ajánlatkérő mely jogszabályok kötelező alkalmazását határozta meg, illetve megállapítása szerint egyértelművé vált, hogy az ajánlatkérőtől nem kérhető számon a teljes tételes magyar joganyag vizsgálata.

A Döntőbizottság mindezek alapján egyetértett az ajánlatkérővel abban, hogy a vonatkozásban nem áll fenn vizsgálati kötelezettsége, hogy az ajánlat keretében bemutatott szakember mely gazdasági társaságban láthat el vezető tisztségviselői feladatokat, mely gazdasági társaságot tulajdonolja, ahogy a tekintetben sem, hogy az

adott ajánlattevő és a szakember tulajdonában lévő gazdasági társaság között milyen kapcsolat áll fenn. Mindez különösen igaz abban az esetben, amikor az adott gazdasági társaság a közbeszerzési eljárásban semmilyen formában nem vesz részt.

A Döntőbizottság hangsúlyozta, hogy az ajánlat érvénytelenné nyilvánítása kizárólag abban az esetben jogszerű, amennyiben a Kbt. valamely konkrét rendelkezése sérül és melyet az ajánlatkérő is megfelelően indokolni tud. Jelen esetben azonban maga a kérelmező sem tudta megfelelően megjelölni, hogy az általa jogsértőnek vélt összeférhetlenség a Kbt. mely rendelkezése alapján jogsértő, illetve a kérelmező által hivatkozott joghelyek összességéből sem vonható le, hogy a Ptk. és az Mt. rendelkezései miért lennének mérvadók. A Döntőbizottság minderre tekintettel az 1. kérelmi elem körében a jogorvoslati kérelem elutasítása mellett döntött.

A Döntőbizottság a 2. kérelmi elem érdemi vizsgálatát megelőzően hivatalból, illetve az ellenérdekű felek eljárási kifogása alapján elsőként a jogorvoslati határidők megtartottságát vizsgálta meg.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy a Kbt. a jogorvoslati kérelem benyújtására szubjektív, a kérelmező jogsértő eseményről való tudomásszerzéséhez kötött határidőket állapít meg. Mivel a jogorvoslati kérelem benyújtására nyitva álló határidők elmulasztása jogvesztéssel jár, ezért a kezdőidőpont meghatározásánál különös jelentőséggel bír a tudomásszerzési időpont helyes beazonosítása. A Döntőbizottság hangsúlyozta, hogy a szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát illetően a Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdései eltérő szabályokat határoznak meg. Főszabály szerint szubjektív határidő a jogsértés tudomásra jutásától számított tizenöt nap, eljárást lezáró döntés esetén azonban tíz nap – figyelemmel a Kbt. 148. § (3) bekezdésében foglaltakra. A szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát illetően minden esetben azt szükséges vizsgálni, hogy a kérelmező mikor jutott olyan tény, információ birtokába, melynek alapján feltételezhette, hogy az ajánlatkérő döntése jogsértő. Amennyiben a kérelmező hitelt érdemlően bizonyítani tudja a szubjektív jogorvoslati határidő megtartottságát, úgy nincs helye a jogorvoslati eljárás megszüntetésének, a Döntőbizottság köteles annak lefolytatására.

A Döntőbizottság rögzítette, hogy a Kbt. 148. § (3)-(4) bekezdéseiben foglalt határidő számításhoz a Kbt. 148. § (7) és (7a) bekezdése ad pontos meghatározást a

tekintetben, hogy mit kell a jogsértés tudomásra jutása időpontjának tekinteni. Ezen rendelkezés szerint pedig jelentősége van (többek között) annak, hogy a kérelemmel érintett jogsértéssel összefüggésben előzetes vitarendezési kérelem került-e előterjesztésre, vagy az ajánlatkérő eljárást lezáró döntését követően az iratbetekintés engedélyezett volt-e, mivel ezekben az esetekben ehhez mérten is szükséges a jogorvoslatra nyitva álló határidő megtartottságát vizsgálni.

A Döntőbizottság a tényleges tudomásszerzés időpontjának megállapítása érdekében megvizsgálta a közbeszerzési dokumentumok előírásait és az eljárási cselekmények láncolatát. Ennek körében a közbeszerzési dokumentumokban megjelenő ajánlatkérői előírások alapján megállapította, hogy az ajánlatkérő a teljesítésben résztvevő szakemberek tekintetében a szakmai tapasztalaton és végzettség meglétén kívül egyéb követelményt nem támasztott, lakcímadatok megadását nem várta el, melyre tekintettel az ajánlatban, illetve az egyéb érdekelt esetében a szakemberekkel kapcsolatos felvilágosításadásba nem kerültek csatolásra olyan dokumentumok, vagy megadásra olyan adatok, melyek összefüggésbe hozhatók a szakemberek lakcímeivel. Pusztán a születési helyből pedig nem vonható le következtetés lakhelyadatokra. Figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő a szakemberekkel kapcsolatos adatok között a lakóhely megadását nem várta el, az értékelés tekintetében ezen adat relevanciával nem bírt, így az ajánlatkérőnek e körben vizsgálati kötelezettsége nem keletkezett.

A Döntőbizottság az eljárási cselekményeket megvizsgálva megállapította, hogy az eljárást lezáró döntés megküldését követően megtartott iratbetekintésen a kérelmező kizárólag az egyéb érdekelt szakemberek tekintetében adott felvilágosításába, valamint az ajánlatban, a szakemberekkel kapcsolatosan csatolt iratokba kapott betekintést, előzetes vitarendezését, majd jogorvoslati kérelmét ezt követően terjesztette elő.

A Döntőbizottság minderre tekintettel megállapította, hogy a kérelmező az iratbetekintésen az egyéb érdekelt árképzésével összefüggésbe hozható dokumentumba betekintést nem nyert. Mivel az ajánlati ár egyösszegű óradíjból, illetve egyösszegű nagytakarítás óradíjából állt és erre vonatkozóan a felolvasólaphoz képest sem az ajánlat, sem az egyéb érdekelt szakemberekkel kapcsolatos felvilágosításadása többletinformációt nem tartalmazott, ekképpen az ajánlatkérő helytállóan mutatott rá arra, hogy a kérelmező az ajánlati ár kialakításával

kapcsolatosan nem tekintett be olyan iratokba, melyek tudomásszerzését az iratbetekintéshez köthették volna. A Döntőbizottság utalt arra, hogy a kérelmező lényegében maga is elismerte, hogy nem kizárólagosan a szakemberek debreceni lakóhelye miatt látta az egyéb érdekelt ajánlati árát aránytalanul alacsonynak, az egyéb érdekelt ajánlati árának aránytalanul alacsony voltát már kezdettől fogva vélelmezte, sőt a jogorvoslati eljárásban tett számítási levezetései is arról szóltak, hogy összességében tartja teljesíthetetlen vállalásnak az egyéb érdekelti megajánlást. Figyelemmel ugyanakkor arra, hogy a kérelmező az összegezés megküldését követően tisztában volt azzal, hogy az ajánlatkérő az egyéb érdekelt irányába nem fog áringoköláskérésel fordulni, így a tudomásszerzés időpontjaként kizárólag az összegezés megküldésének a napja tekinthető.

Figyelemmel arra, hogy az ajánlatkérő összegezését 2025. augusztus 1. napján küldte meg az eljárás ajánlattevői részére, a Döntőbizottság megállapította, hogy a 2025. augusztus 21. napján benyújtott jogorvoslati kérelem – a Kbt. 148. § (3) bekezdése alapján – a 2. kérelmi elemet érintően elkésetten került előterjesztésre, eképpen a 2. kérelmi elemet érintően a jogorvoslati eljárás megszüntetése felől döntött. A Döntőbizottság előrebo-csátotta, hogy figyelemmel arra, hogy a kérelmező 2025. augusztus 12. napján előterjesztett előzetes vitarendezési kérelme az iratbetekintéshez igazodik, mely a tudomásszerzés időpontja tekintetében relevanciával nem bír, így a Kbt. 148. § (7a) bekezdése a tárgyi ügyben nem alkalmazandó.